

25 Σεπτεμβρίου 2019

Νιώθω πολύ δυνατός

Ορθοδοξία / Θεοτόκος

1-10-2014, Κύπρος

Από τις 18 μέχρι τις 23 Ιουλίου 2014 μαζί με μία ομάδα συγχωριανών μου πήγαμε προσκύνημα στην Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου στο Άγιον Όρος. Από το 2006, κάθε χρόνο ανελλιπώς μέχρι και σήμερα επισκέπτομαι

το Άγιον Όρος και συγκεκριμένα την Ιερά Μονή Βατοπαιδίου.

Ξεκινήσαμε και φέτος το ταξίδι μας, με διαφορετικές συνθήκες από τα προηγούμενα χρόνια, κάνοντας το σταυρό μας και ζητώντας από τον Κύριο να μας αξιώσει για ακόμα μία φορά να προσκυνήσουμε στα Μοναστήρια που είχαμε σκοπό να επισκεφτούμε και να λάβουμε τη χάρη της Παναγίας.

Στις 19 Ιουλίου, ημέρα Σάββατο γύρω στο μεσημέρι αφιχθήκαμε στη Μονή Βατοπαιδίου. Ταξινομηθήκαμε στα δωμάτιά μας και μετά ακολουθήσαμε κανονικά το πρόγραμμα της Μονής. Σίγουρα ένας προσκυνητής είναι δύσκολο να ακολουθήσει το πρόγραμμα της Μονής και να αφοσιωθεί σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα στον τρόπο που ζούν οι μοναχοί. Εμείς με τη σειρά μας προσπαθήσαμε να είμαστε όσο το δυνατό πιο κοντά μπορούμε.

Κάθε Σάββατο νύχτα γίνεται αγρυπνία στο Μοναστήρι και οι προσκυνητές έχουν την ευκαιρία να εξομολογηθούν. Έτσι και εγώ συνεννοήθηκα με τον πνευματικό μου, Γέροντα Γεώργιο, κατά τη διάρκεια της αγρυπνίας να πάω για εξομολόγηση. Έτσι και έγινε. Κατά την διάρκεια της εξομολόγησης ανέφερα στον Γέροντα Γεώργιο ότι μετά από ιατρική εξέταση διαγνώστηκε καρκίνος στον προστάτη, ο οποίος έκανε μετάσταση στα οστά και στους σπερματικούς αδένες. Αφού με άκουσε προσεχτικά, μου είπε την Κυριακή να κοινωνήσω και το απόγευμα μετά το

δείπνο που θα γίνει η προσκύνηση των Αγίων Λειψάνων στο καθολικό της Μονής, να πω στον υπεύθυνο πατέρα να μου διαβάσει την ευχή της Αγίας Ζώνης.

Το τι ακολούθησε ήταν μία εμπειρία για μένα συνταρακτική. Το είπα και στους άλλους φίλους, ότι θα μου διαβάσει μία ευχή ο ιερέας και πήγαμε όλοι μαζί. Αφού προσκυνήσαμε, γονατίσαμε και μας κάλυψε από πάνω με το άγιο Πετραχήλι και το κουβούκλιο που ήταν μέσα η Αγία Ζώνη, άρχισε να λέει την ευχή. Εμένα από την ώρα που με άγγιξε η Αγία Ζώνη, ένιωσα ένα παράξενο συναίσθημα να κατεβαίνει από πάνω στην κεφαλή μου προς τα αυτιά μου. Εγώ σκυφτός προσευχόμουν λέγοντας το “Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με”. Για μία στιγμή άρχισαν κλάματα βουβά μέσα μου, έτρεχαν τα μάτια μου ασταμάτητα. Σταμάτησαν τα δάκρυα όταν άκουσα τον ιερέα να μου λέει: “προσκύνησε”. Τότε έγινα ξανά καλά. Ο μικρός που ήταν δίπλα μου, με ρώτησε αν ήμουν καλά και του είπα ότι είμαι καλά. Εκείνη τη στιγμή δεν είχα καταλάβει τι είχε γίνει.

Την άλλη μέρα πήγαμε προσκύνημα στην Ιερά Μονή Ιβήρων και στη Σκήτη του Αγίου Ανδρέα. Την άλλη μέρα επιστρέψαμε πίσω στην Θεσσαλονίκη και μετά Κύπρο.

Δεν είχα καταλάβει τίποτα. Κοιμήθηκα σπίτι μου, σηκώθηκα την άλλη μέρα και ήμουν άλλος άνθρωπος Προηγουμένως για να σηκωθώ από το κρεβάτι η από την καρέκλα έπρεπε να στηριχτώ από κάπου και με αρκετούς πόνους, υποφερτούς μεν, αλλά ήταν πόνοι. Με τη δύναμη και τη βοήθεια της Αγίας Ζώνης της Παναγίας, σηκώνομαι χωρίς οποιοδήποτε στήριγμα και νιώθω πολύ δυνατός. Σχετικά με την κατάσταση της υγείας μου, νιώθω και είμαι πολύ καλά σύμφωνα και με τις αναλύσεις. Οι αναλύσεις μου δείχνουν, από τον καιρό που επέστρεψα από το Άγιον Όρος, ότι είναι φυσιολογικές.

Το γεγονός αυτό δεν μπορώ να το προσδώσω σε κανένα άλλο, εκτός από τη δύναμη της Αγίας Ζώνης της Παναγίας».

Με χριστιανική αγάπη

Π. Γ.

Πηγή: Θαύματα της Αγίας Ζώνης, εκδ. Ι.Μ.Μ. Βατοπαιδίου, Άγιον Όρος 2019, σσ. 269-271.

[Δείτε εδώ πληροφορίες για την 6η, βελτιωμένη και επαυξημένη έκδοση.](http://bit.ly/2mq5tVU)

<http://bit.ly/2mq5tVU>